

עוד עלי - אם מסיבות שונות ומשונות אתם רוצים לדעת עלי אקסטרא זוטות נוספות:

נולדתי בשנת 1973 שישה ימים לפני מלחמת יום כיפור (ועדת אגרנט מצאה את ההתנהגות שלי ללא רב). כבר לא צעיר במיוחד, ועדיין, יכול רק חלקית להתהדר בזקנתי (למרות שמתפתה לעתים תכופות מדי). חולק את חיי עם אסתר דנציגר מורה לפסנתר (מוזיקלית בצורה יוצאת דופן, אבל מתפרנסת כפיזיותרפיסטית. אנשים לא משקללים בבחירת המקצוע שלהם צורה וחרוזה, וחבל) ושלושת בנותינו - עפרי, תלמה, כליל. הן כה דומות ואם זאת כה שונות. משתדל להזכיר לעצמי, מדי פעם בפעם, כי לפני שאספיק לומר ג'ק רובינזון, הן כבר יהיו נשים, ובמקרה שלהן, גם לא קטנות במיוחד. במשך קרוב ל 16 שנה הפקתי סרטי אנימציה [פה](#), והרציתי בתחום [שמ](#) והחלטתי שדי. פילטר החוזקות עזר לי להבין טוב יותר מדוע הספיק לי, ו איפשר לי גם להעז ולנסות תחומי עיסוק אחרים. במרכזם, כמובן, עולם החוזקות ששיאו היה בשנת 2016 בנסיעה ללונדון להסמכה מטעם גאלופ.

[כנסו כנסו כנסו - איך. חצי במקרה. הגעתי לעולם החוזקות?](#)

ריצות ארוכות

אני מתפרנס מתשוקה נוספת שלי - עולם הריצות הארוכות. כרץ חובב מזה לא מעט שנים הקמתי יחד עם חברי ושותפי לריצות יניב קרן בשנת 2015 את מועדון הריצה [Runner's High](#). כיום יש לנו 6 קבוצות ריצה בתל אביב ובגבעתיים ומיזמים נוספים בתחום הריצה. בעיניי יש קוים מחברים רבים בין שני העיסוקים (מעבר לשימוש התכוף במילה מתאמן) ובשניהם אני תופס את תפקידי כמלווה למרחקים ארוכים. לשני התחומים האלה הגעתי מתוך תשוקה, כמעט שליחות, ובשניהם אני עושה מאמצים רבים למיצוי חזקותיי על בסיס יומיומי.

sou'däde .אודג'י

גדלתי על שני סוגי מוזיקה - קלסית בדגש על וגנר למנה עיקרית ו ברוקנר לקינוח. במקביל מוזיקה ישראלית הבוקעת מטרנזיטור AM במטבח. לקח לי לא מעט שנים לפתח טעם מוזיקלי מובחן. אחרי מסע מוזיקלי ארוך שנים הבנתי שמוזיקה צריכה קודם כל לפרוץ את מחסום הלב. וזה הרבה יותר חשוב מלהעריך "מורכבות", להינות מ "אסתטיקה", להריע למודולציה משוכללת או להלל עיבוד כלים רב שכבתי. אם אני ממשיך ומנסה לנתח את הטעם המוזיקלי שלי אני חושב שאני מאוד אוהב מוזיקה פשוטה אבל מורכבת. ואם יש ציטוט שאני מזדהה אתו בעניין הוא של הג'יזיסט צ'רלי מינגוס:

"Making the simple complicated is the commonplace; Making the complicated simple, That's creativity."

ועוד ציטוט דומה של ארכאולוג גרמני עם עבר סמי נאצי בשם C.W CERAM:

"Genius is the ability to reduce the complicated to the simple."

הנציג הבולט ביותר של אסכולת מינגוס בזמר העברי הוא, כמובן, מתי כספי שכל מי שניסה לנגן את אחד מלחניו יעיד מיד על הקושי. ובכל זאת לחניו פשוטים ונגישים מאין כמוהם. גאון! מבחינתי המוזיקה בברזיל מצליחה לא רק לפרוץ את מחסום הלב, אלא ממש לחצוב בו חצוב היטב. נדמה לי כי הכל בא לידי ביטוי במילה אחת SAUDADE - סאודג'י: געגועים, ערגונות, זיכרון, צורך, נוסטלגיה, אהבה. מוזיקה שמגלגלת את כל התחושות האלה לאחת. מוזיקה שבשיאה היא בהירה ומלנכולית באותה פראזה, משתנה תמידית ממאז'ורי למינורי, יצירתית ומלודית, מורכבת וקצבית. מרוממת, אך גורמת לאדם להרגיש את שבריריותה של העליזות, מן תחושת אבדן על אופוריה עוד בטרם נעלמה. שלוש דוגמאות על קצה הכפית:

[Samba pra Vinicius - Toquinho. Quarteto em Cy. Chico Buarque](#)

[Milton Nascimento & Chico Buarque: O Que Será](#)

[Chico Buarque - Paratodos](#)